

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Karla Šimky a soudců Evy Šonkové a Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům senátu 59 Af Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 7/2026,

t a k t o :

Námitka podjatosti **se odmítá**.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci domáhala zrušení nebo vyslovení nicotnosti v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 1. 9. 2026, č. j. 59 Af 7/2026-103, krajský soud řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku dle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Toto usnesení nabylo právní moci dne 14. 9. 2026.

[2] Dne 21. 9. 2026 obdržel Nejvyšší správní soud námitku podjatosti vznesenou žalobkyní vůči všem členům senátu 59 Af ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 59 Af 7/2026. Žalobkyně namítá svévolnou a vědomou nepravdivost odůvodnění usnesení č. j. 59 Af 7/2026-103 a svévolné a nezákonné hodnocení procesních úkonů senátem 59 Af, který vykazuje absolutní nedostatek nestrannosti a snahu paralyzovat obranu žalobkyně. Zastavení řízení bez ohledu na probíhající řízení před Ústavním soudem považuje žalobkyně za přímý znak zaujatosti, svévole a zjevného nepřátelského vztahu členů senátu 59 Af k žalobkyni.

[3] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou *soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou*

okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[4] Rozhodnutí o vyloučení soudce (soudců) z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Základním předpokladem pro vyloučení soudců je pak skutečnost, že soudci, jejichž podjatost účastník řízení namítá, mají v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony a rozhodovat. Existence dosud nerozhodnuté věci je proto podmínkou řízení o námitce podjatosti. Jedná-li se tedy o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, aby soudci věc projednávali či rozhodovali, není důvod o námitce podjatosti věcně rozhodovat. Nedostatek této podmínky má za následek odmítnutí námítky podjatosti (usnesení NSS ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004-55, č. 408/2004 Sb. NSS; ze dne 30. 6. 2015, č. j. Nao 177/2015-36; ze dne 22. 3. 2016, č. j. Nao 50/2016-24; ze dne 24. 10. 2018, č. j. Nao 209/2018-112).

[5] Dnem 14. 9. 2026, kdy usnesení č. j. 59 Af 7/2026-103 o zastavení řízení nabylo právní moci, bylo řízení o žalobě pravomocně skončeno. Žalobkyně námitku podjatosti vznesla až dne 21. 9. 2026. Pro rozhodování o podjatosti soudců senátu 59 Af ve věci vedené pod sp. zn. 59 Af 9/2026 proto není splněna podmínka řízení spočívající v existenci neskončeného řízení před krajským soudem. Nejvyšší správní soud proto návrh na rozhodnutí ve věci možné podjatosti soudců senátu 59 Af krajského soudu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, v kasační stížnosti (u těch rozhodnutí, u nichž zákon kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek připouští). Žalobkyně tedy mohla skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2026

Karel Šimka
předseda senátu